

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractatus theol. de actibus humanis - Cod. Ettenheim-Münster 302

[S.l.], 1697

Quaestio 8ma

[urn:nbn:de:bsz:31-131009](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131009)

cadere possit. Unde qui consuetudine de pluribus bonis in se
 se comparat in ordine ad bonitatem aliam, illis dicitur
 comuna, in qua cum bonitate illa non conveniat, & consequenter non
 habet illam propensionem erga bonum, in quo illa conveniunt. Similiter
 qui consuetudine de ultimo fine in hac illare constituitur,
 talem fugit intentionem & appetitionem sui ultimi finis, seu
 supremam sui felicitatis, & ita male finis habet & minus
 alium modum ad illam felicitatem confidit.

Conclusio 2^a. Consensus dicitur in circa
 illa media, quae sunt, quae apprehenduntur in re, & per nos
 immediate, & mediante nostra industria agentis per alios, quod
 dicitur consensus, nam ut Aristoteles inquit: nostra sunt, quae nostra
 sunt. Quis autem industria per alios sunt. Ita cum sit
 Th. ar. 3. & 4. Quid 8. q. & circa q. dicitur consensus.

Quaestio 2^a Quid & circa quid sit consensus

Postquam haec per Italiam potius consultavit, quoniam media ad
 presentem finem obtinendum sunt asserenda. Sed et eisdem
 consuetudine in volute acceptas, quae consensus dicitur obli-

Notandum: variam esse huius vocabuli Consensus
 notionem. Imo similitudine pro conspiratione abusus,

aut p[ro]p[ri]e sive speculativa sive practica, plurimum hominum de una re d[omi]ni
intelligit, sicut Choro[log]i. q[ui] nisi forte ex consensu ad p[ro]p[ri]e. Et hoc mo
fuerat consensus p[ro]p[ri]e & facile ad solam d[omi]ni.

2do pro quoniam immutabile actu vol[un]tatis licet sive isuerfetur circa
finem, sive circa media, ad e[ss]e circa bonum p[ro]p[ri]e se aut p[ro]p[ri]e
aliud appetibile, que sensu dividunt Theologi, pravo affectu in
consensum in salutacionem, & consensum in op[er]e, qua de re infra.

3do dicitur dicitur pro solo actu illo, qui e[st] acceptio eius,
p[ro] iudicium e[st] consilio, h[uius]m[od]i v[er]o fini consensu; & de isto consensu h[ic].

Conclusio prima consensus e[st] ad iudicium & electio
a vol[un]tate. Ita dicitur in s[an]c[t]o Th[om]a h[ic] ar. 1. r[ati]o e[st]. Consensus in h[ic]
& alium, qui acceptio quodam eorum, quod vultis iudicant ad finem,
atque vol[un]tates, que acceptio: nam acceptio h[ic] involuit complacentia
de rebus, que vultis in alia aliam q[ui] ad appetituum & h[uius]m[od]i p[ro]p[ri]e.

Conclusio 2da. consensus p[ro]p[ri]e e[st] t[er]m[in]e med[ia] i[st]is
consensum s[an]c[t]i Th[om]a a. 3. r[ati]o e[st] de i[st]is t[er]m[in]e consensus, dicitur e[st] p[ro]p[ri]e
complentium, atque complentium de solis med[ia] i[st]is e[st] p[ro]p[ri]e, q[ui].

Conclusio 3da in brutis p[ro]p[ri]e n[on] p[ro]p[ri]e e[st].
consensus. s[an]c[t]i Th[om]a a. 2. r[ati]o e[st] bruta n[on] sunt capacia
cognoscere finis & med[ia] i[st]is, eo q[uo]d n[on] p[ro]p[ri]e agere p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
q[ui] neq[ue] sensus p[ro]p[ri]e in illis invenitur. Ita q[ui] q[ui] & quorum s[an]c[t]i
electio.